

Sjælland end i Sylland; det vil sige, den holdes naturligvis paa Herregaarde, i enkelte Wiestegaarde og af forskjellige Forretningsmænd. Naar man altsaa ikke vil tage det Hensyn, at det er nødvendigt for Retsforholdene i Landet, at man har eet Sted, hvor man kan søge alle retslige Beskjendtgjørelser — jeg taler ikke her om de øvrige Beskjendtgjørelser — er der ingen Grund til at gjøre Berlingfke Tidende til Stiftstidende for Sjællands Stift. Man kunde i det Høieste gjøre den til Tidende for Kjøbenhavn eller, hvis man vilde gaa meget vidt, for ganske Kjøbenhavns Amt, man kunde ikke engang tage Roskilde Amt med, hvis man nemlig vil opnaa det, som jeg gjentager er Hensigten med saadanne Kundgjørelser, nemlig at bringe deres Indhold til offentlig og almindelig Kundskab.

Tauber: Efter det Foredrag, som vi nu horte af den ærede sidste Taler, kan jeg fatte mig i stor Rørthed, da han for en meget stor Del allerede har sagt, hvad jeg vilde sige. Jeg maa ligesom han misbillige, eller kan ialtsald for mit Vedkommende ikke tiltræde, at man behandler dette Spørgsmaal som et rent finantzielt Spørgsmaal. Det er et Spørgsmaal, som fortrinsvis maa betragtes fra Statsfamsfundets og hele Befolkningens Standpunkt, men ikke som et rent finantzielt Spørgsmaal, saaledes som det er behandlet i det foreliggende Forslag; det er en stor Misforstaaelse at ville gjøre det. Det finantzielle Hensyn kan have sin Betydning og bør komme i Betragtning, men her er det dog under almindelige Omstændigheder det Underordnede; det Bigtigste ved denne Sags Ordning er, at den Trang, som er tilstede til, at Beskjendtgjørelsesvesenet ordnes paa en fornuftig Maade, bliver tilfredsstillet. Den Maade, hvorpaa Beskjendtgjørelsesvesenet nu er ordnet, er — som den ærede sidste Taler udviklede — en Anafonisme, hvis jeg maa bruge dette fremmede Udtryk; den er alt andet end tidsvarende. Den støtter sig paa Forhold, som fandt Sted, dengang der i det Høieste fandtes een Avis i hver Stiftstad og ikke nogen Avis udenfor Stiftstæderne; da Aviser ikke bleve holdte undtagen af studerende

Personer og maasse af nogle af Kjøbmandsklassen i Danmark, blev den nuværende Ordning indført, men naar man tænker paa, at der nu holdes 20—40 Gange flere Aviser i Danmark, end der dengang blev holdt, vil man finde, at den Ordning, som da er indført, ikke nu kan være tidsvarende. — Iøvrigt er der fra enkelte ærede Medlemmer fremkommet forskjellige Misforstaaelser, hvorpaa jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom. Det foreliggende Forslag gaar efter Forslagsstillerens Motivering ud fra, at Berlingfke Tidendes Privilegium paa en Maade er ophørt, eftersom Cieren er død, men, hvis jeg iøvrigt er rigtig underrettet, besad den sidste Cier af Berlingfke Tidende ikke noget Privilegium, som var stadfæstet ved det sidste Thronskifte; det Privilegium, som Berlingfke Tidende har nydt, har siden Thronskiftet 1863 ikke berøet paa noget personligt Privilegium, men udelukkende paa Lovgivningen. Dette er en Oplysning, som jeg tror, den høitærede Minister vil stadfæste. Det kan overhovedet ikke siges, hvad jeg horte af den ærede Taler, jeg tror af det ærede Medlem for Odense (Koch), at de nuværende Besiddere af Avisprivilegierne have om end ikke en streng juridisk Ret, saa dog en Ret, de have haft Grund til at vente vilde blive stadfæstet baade ved Besidderliste og ved Thronskifte. Hvad det Første angaar, er det rigtigt; det er ganske sandt, at deres Rettigheder blive stadfæstede ved Besidderliste, men ved Thronskifte have de aldrig nogensinde haft nogensomhelst Jøie til at vente, at deres Ret vilde blive stadfæstet. Meningen med Privilegiers Stadfæstelse ved Thronskifte saavel under Gnevældens som ogsaa efter Gnevældens Ophævelse, som en beklagelig Levning fra den Tid, er den, at Kongen vil have Ret til at revidere dem og at gjøre, hvad han vil. Det er den eneste Fortolkning, som kan tilstedes med Hensyn til dette Forhold, og naar vi oveniøbet vide, at de nuværende Privilegiehavendes Ret ved det sidste Thronskifte ikke ubetinget er bleven stadfæstet, men kun stadfæstet indtil videre, falder dette sidste Moment aldeles bort. Jeg maa principielt erklære mig entg med den Tanke, som blev udtalt af det ærede Medlem